

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเทวสถานบ้านบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

19 บทธรรม

บทที่ 12.11 ฝรั่งถาม ฉันทอบ-ฝรั่งรบเร้าอยากเห็นผี

www.boonyapalung.com

บทที่ 12.11 ฝรั่งเศส ถัดตอบ-ฝรั่งเศสเร้าอยากเห็นผี

ฝรั่งเศส : ซ้ำมลิต เรียกผีออกมาให้ดูหน่อยไม่ได้รี

พระอาจารย์ : ได้สิ! เอาเดี๋ยวนี้อยู่เป็นไง

ฝรั่งเศส : ดีๆ เรียกออกมาเลย เดี๋ยวนั้นจะเอากลับมาถ่ายไว้

พระอาจารย์ : จีบ แกมยีนตรงนี้

ฝรั่งเศส : ยีนแล้ว ไหนล่ะผี!

พระอาจารย์ : ก็นี่ไง ตัวแกเง

ฝรั่งเศส : ตลกจริงๆ นี่ฉันเป็นคน จะไปเป็นผีได้ยังไง

พระอาจารย์ : ก็ตัวแกเหม็น และฉันก็รู้ด้วยปัญญาที่ เรียนรู้มาว่า มนุษย์อย่างแกก็แค่จิตวิญญาณ ที่มาสิง อยู่ในธาตุทั้ง 4 ที่รวมกันเป็นตัวอยู่นี่ไง วันไหนที่ธาตุ แตก ธาตุลมไม่ทำงาน หายใจไม่เข้า ธาตุอันเป็นร่าง แก ก็เน่าสลายกลายเป็นผีตัวเก่า ต้องเร่ร่อนหาที่สิง ที่ อยู่ใหม่ เวลารวมธาตุอีกที อาจจะเป็นร่างหมาก็ได้ นี่พูดให้ฟังง่ายๆ รี แกคิดว่า ตัวแกไม่ใช่ “ผี” ที่มาสิงร่างเน่าๆ เหม็นๆ นี้อยู่

ฝรั่งเศส : ฟังไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ คนแท้ๆ กลับบอกว่า “ผี”

พระอาจารย์ : แล้วผีในความคิดของแกเป็นยังไง

ฝรั่งเศส : ก็...พูดไม่ถูก ไม่เคยเห็น

พระอาจารย์ : ในเมื่อแกไม่เคยเห็น พูดไม่ถูก เมื่อผีมันมาแล้วแกจะรู้ได้ไง ว่ามันคือ “ผี”

ฝรั่งเศส : อ้อ...เห็นปั๊บ มันก็น่าจะรู้ว่าเป็นผี ฉันเคยดูหนัง มันเป็น เส้นๆ สายๆ โปรงๆ ก็มี เป็นตัวๆ แบบคนก็มี ผีแบบจีน แบบไทย แบบ ฝรั่งเศส ไม่ค่อยเหมือนกัน แยกแยะออกไปเป็นต่างๆ

พระอาจารย์ : น้ำมันในหนัง ฝอย่างนั้นแกเคยเห็นรีเปล่า

ฝรั่ง : เปล่า

พระอาจารย์ : แล้วเชื่อได้ไงว่ามี

ฝรั่ง : ก็ฟังๆ เขาพูดกัน ซ้ำมติดยังบอกเองเลยว่า ถ้ามี “ปอดแหก” ฝีกี่จะมาหา

พระอาจารย์ : แล้วแกมีปอดแหกรึยัง รู้จักแล้วรึ

ฝรั่ง : ก็ยัง มันเลย “คาใจ”

พระอาจารย์ : จีบ ฝีกี่จะมีหรือไม่มี มันไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไรหรอก หากฝีกี่ มีมันมี มันก็ย่อมเป็นสัตว์อีกชนิดหนึ่ง ที่มีสสารรูปร่างแตกต่างกับเรา มองเห็นตามรู้อยาก แกเองก็เชื่อในวิทยาศาสตร์ แกก็ให้นักวิทยาศาสตร์

จับฝีกี่ออกมาให้เห็นชัดตัวลี ในโลกนี้มีใครจับฝีกี่ออกมาให้เห็นได้บ้าง นี่พูดขึ้นมาสำหรับตัวแกนะจิบ วิทยาศาสตร์ที่แกรู้เห็นมันคนละขี้ คนละแบบกับวิญญาน ที่แกหมายถึงฝีกี่

แต่ก็มีคนที่เขาเห็นฝีกี่ โดยที่ไม่ต้องใช้ “ปอดแหก” เป็นแต่ เพียงคนพวกนั้นใช้จิตดู ซึ่งต้องมีการฝึกเป็นขั้นๆ ทางสมาธิ แต่บางคนอาจเคยเห็นฝีกี่ได้โดยตาเนื้อ อาจเป็นไปได้ที่ฝีกี่ อยากรู้อยากเห็น

ไม่ใช่เขาอยากเห็นเองอย่างที่จิบเป็น ถ้าฝีกี่หมายถึง “พลังงาน” อย่างที่แกพูด หรือเรียกว่า “วิญญาน” อย่างที่เข้าใจ รอบๆ ตัว เราก็เต็มไปด้วยฝีกี่ เพียงแต่ตาคนเรามีศักยภาพและ

ขอบเขตจำกัดในการมองเห็นเหมือนสัตว์ ตันไม้ รูปทรงต่างๆ ทั่วๆ ไป ฉะนั้นฝีกี่ก็มีแยกหลายๆ ระดับด้วย นักปรัชญา นักวิญญานจิตวิทยาทางตะวันตก ความเห็น ของนักวิทยาศาสตร์อย่าง อริสโตเติล

และนักวิเคราะห์อื่นๆ ต่างเห็นว่า “วิญญาน” มีจริง วิญญานในที่นี้ คือ “ชีวิต” เพราะมีการเติบโตใหญ่ เคลื่อนไหวได้ สิ่งสู่ได้ หมุนเวียนเปลี่ยนสถานะได้ ประกอบด้วยอิเล็กตรอน และ โปรตรอนภายในปรมาณู เรียกว่า “อะตอม”

เช่นตันไม้ ก็มีวิญญาน เพราะมันมีชีวิต มีการเติบโตใหญ่ มีการสืบพันธุ์ และมีอายุขัย เป็นวิญญานชั้นต่ำ เป็นวิญญานบอด ไม่รับรู้และไม่เห็นอะไร สัมผัส ส่งเสียงเรียกร้องอะไรกับใครไม่ได้

และมันก็ ประกอบกันขึ้นมาด้วย “อะตอม” แต่ก็ยังมี “วิญญาณ” อีกชนิดหนึ่งที่ไม่ใช่ “วิญญาณบอด” อย่างต้นไม้ แต่สิ่งสถิตอยู่ในต้นไม้ พวกนี้เรียกว่า พวกนางไม้หรือรุกขเทวดา วิญญาณพวกนี้ มนุษย์ที่มีจิตถึง สามารถสัมผัสได้ เห็นได้ นี้ จะเรียกว่า “ผี” ก็ได้

ส่วนอีกชนิดหนึ่ง เป็นวิญญาณที่สูงกว่า “วิญญาณต้นไม้” หรือพืช ก็คือ วิญญาณที่อาศัยอยู่ใน “ร่างสัตว์” ก็คือพวกสัตว์ แมลง อะไรทั่วไปทุกชนิด ที่มันเคลื่อนไหวได้ มีความรู้สึก กลัว หิว และ เจ็บปวด ตาม สัญชาตญาณของความเป็นสัตว์ในแต่ละชนิด

อีกวิญญาณหนึ่ง เป็นจิตวิญญาณของมนุษย์ ต่างจาก วิญญาณที่อยู่ในสัตว์ ก็คือ การรู้ถูก รู้ผิด คิดเป็น รู้จัก ใช้สติปัญญา พิจารณาหาเหตุผล เป็นวิญญาณมีสภาวะอยู่ในระดับสูง สามารถสร้าง ธรรมชาติขึ้นมาเองใน ท่ามกลางธรรมชาติอย่างเดิมๆ และมีความรู้สึกอยากเอาชนะธรรมชาติ จึงพากัน “ฝืน” ธรรมชาติ ทั้ง ธรรมชาติทาง “วัตถุ” และธรรมชาติทาง “จิต” จึงพากันเกิดความ “ทุกข์สุข”

ด้วยอาศัยการพยายามสร้าง ธรรมชาติที่ตัวเองต้องการขึ้นมาทดแทน ธรรมชาติในร่างของ “สัตว์มนุษย์” ฝืน ธรรมชาติเดิมๆ เพราะการที่พยายาม “ฝืนธรรมชาติ” นั้นแหละ วิญญาณที่อยู่ในร่าง “สัตว์มนุษย์” จึงเกิด “ความทุกข์” ลืมความเป็นจริงของการ “เกิดดับ” ของสรรพสิ่งใดๆ ในโลกใบนี้ ว่า “ไม่มีสิ่งใดๆแน่นอน อย่างที่ตัวเองคิด” ลืมความเป็นธรรมดาของธรรมชาติ

และอันวิญญาณที่สิงอยู่ในร่าง “สัตว์มนุษย์” นี้แหละ เมื่อ ภายดับ เรียกว่า “ตาย” วิญญาณหรือพลังงานตัว นั้นก็ยังอยู่ เพราะมันก็เป็น “สสาร” พลังงานตัวหนึ่งที่อาศัยความร้อนเย็น เป็นปริมาณ ระบาย โปรตรอน และอิเล็กตรอน เรียกว่า “อะตอม” เคลื่อนไหวไปมาเป็น พลังงาน “ไฟฟ้า” ไม่รู้จักสูญสิ้นไปจากโลก พอ เกิดสภาวะสมดุล ก็มีการ รวมเป็นร่างขึ้นมาใหม่ ตามสภาวะแห่งเหตุ

เติบโตขึ้นมาแล้วดับไป อาศัย ลูกโซ่กำเนิดจากร่างสู่ร่าง มันมีเชื้อ คือ ร่างกาย เป็นโรงเพาะ ให้สสาร หรือ “วิญญาณ” เหล่านี้ได้อาศัย สืบพันธุ์ต่อเนื่อง แล้วก็จากไปเป็น พลังงานหรือวิญญาณอย่างเดิม

หมุนเวียนไปมาไม่มีที่สิ้นสุด เกิดดับๆจากร่างนี้ก็เป็นร่างโน้น รวมร่างขึ้นมาใหม่ๆ หน้าตาแปลกๆ แตกต่าง กันออกไปตามเชื้อสายและเผ่าพันธุ์ของร่างเดิมๆ ที่สืบๆกันมา ใ้วิญญาณตัวนี้แหละ

ที่คงหมายถึง “ผี” ในความเข้าใจ ของแกจิบ มันก็แค่ “ธรรมชาติ” ของธรรมชาติชนิดหนึ่งที่เป็นพลังงาน หมุนเวียน เกิดดับ ไปตามสภาวะแห่ง “ธรรมชาติ” นั้นแหละ ไม่รู้ว่าแกจะ ไปอยากเห็นทำไม! ในเมื่อ “มันก็เป็นของมันเช่นนั้นเอง” จากสภาวะ เกิดดับของพลังงานชนิดหนึ่ง

ฝรั่ง : ซ้ำมิดๆ นี่ซ้ำมิดไปรู้เรื่องอย่างนี้มาจากไหน มัน เหลือเชื่อมากๆ ฉันเข้าใจง่ายและเห็นผีได้ชัดเจนขึ้น เป็นคำพูดอธิบาย สั้นๆ แต่มันรู้และเข้าใจ เห็น “ผี” ตั้งแต่ขบวนการ เริ่มต้นไปจนจบ ตรงตามหลัก นักวิทยาศาสตร์ที่ฉันรู้มา ซ้ำมิดเก่งมากๆ

พระอาจารย์ : ไม่ใช่ฉันเก่งหรอก “ก็แค่ถูกใจแกจิบ” ถ้าไม่ถูกใจแกก็ “ค้านเหล็ก”

ฝรั่ง : ไม่ใช่ถูกใจ แต่เป็นเช่นนั้นจริงๆ ฉันรู้มาอย่างนั้น แต่ยังไม่ ละเอียดพอ อย่างที่ซ้ำมิดอธิบาย

พระอาจารย์ : นั่นแหละ “แกถูกใจ” เพราะเข้ากับทฤษฎีของแก!